

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Яблуновського Максима Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 123, пункту 9 частини четвертої статті 169 Кодексу адміністративного судочинства України

Київ
11 жовтня 2023 року
№ 161-3(І)/2023

Справа № 3-158/2023(294/23)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого,
Петришина Олександра Віталійовича – доповідача,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Яблуновського Максима Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 123, пункту 9 частини четвертої статті 169 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Яблуновський М.М. із клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 55, частині третій

статті 124 Конституції України (конституційність) частину другу статті 123, пункт 9 частини четвертої статті 169 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною другою статті 123 Кодексу „якщо заяву не буде подано особою в зазначений строк або вказані нею підстави для поновлення строку звернення до адміністративного суду будуть визнані неповажними, суд повертає позовну заяву“.

Відповідно до пункту 9 частини четвертої статті 169 Кодексу позовна заява повертається позивачеві „у випадках, передбачених частиною другою статті 123 цього Кодексу“.

Суб’єкт права на конституційну скаргу вважає, що „запровадження воєнного стану, перебування адвоката в територіальній обороні, та визнання судовими інстанціями не поважними причинами для поновлення пропущеного строку, незважаючи на вчасне звернення з первісним адміністративним позовом“ порушує його конституційне право „на реалізацію доступу до правосуддя“.

На підтвердження своєї позиції Яблуновський М.М. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, Закону України „Про правовий режим воєнного стану“, рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини, міжнародні акти, інші документи та матеріали, а також на судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб’єкта права на конституційну скаргу

(частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз конституційної скарги свідчить про те, що фактично Яблуновський М.М. не погоджується з тим, що суди не визнали зазначені ним причини пропуску строку звернення до суду поважними, а аргументацію щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу зводить до незгоди з судовими рішеннями у його справі та цитування положень Конституції України, законів України, позицій Конституційного Суду України, Верховного Суду, Європейського суду з прав людини тощо, проте наведене не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності частини другої статті 123, пункту 9 частини четвертої статті 169 Кодексу.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що цитування нормативних актів без належної аргументації невідповідності Конституції України оспорюваного акта (його окремих положень) не є обґрунтуванням тверджень щодо його (їх) неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 26 вересня 2019 року № 36-у/2019, від 10 жовтня 2019 року № 45-у/2019, від 27 червня 2023 року № 12-уп/2023).

Отже, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Яблуновського Максима Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 123, пункту 9 частини четвертої статті 169 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**